

40 שנה אחרי

40 שנה אחרי המסע הנורא במדבר, אני מדבר אליך, לא שכחתי אותך.
לקחתי חלק בחיפוש אחר עקבותיך, כשהגדרת "נעדר" ועוד לא אבדה תקוותנו.
נאחזנו בחומות של תקווה, אך אלו התנפצו. זה הרגע בו חל המפץ הגדול.
חלקיקי הדווי והעצב קנו להם נחלה במשפחתך, במכריך ובמוקיריך.
"לבדך תימצא ולבדך תאבד ולבדך תדע מה חסרת" (אורי ברנשטיין).. ועוד
"כי קטנו המילים מהביע השאול, כי למוות אין ניב שפתיים" (לאה גולדברג)
ואל לנו להתכנס ולהתעטף בעצבות, כי זו אם החטאים. מעפר האל ירים שחוח, אָבֵל ושפל-רוח.
את כוחנו אנו שואבים ממך, רחמים הי"ד-ה' יקום דמך. אתה, הטוב והמטיב עם הבריות. בעל השמחה שבחבורה ובמדורת השבט.
לא היה סיפק בידך להכות על חטא, כי לא טעמת טעמו של חטא, ואף טעם החיים לא טעמת.
איזו החמצה שלך ושלנו!
כמה כאב, כמה געגועים סביב לך, רחמים! אהבנו, אוהבים ונאהב אותך, רחמים.
עוד יסופר רבות על המלחמה ההיא ועל אודותך, גיבור, הבן יקיר לנו.
רחמים, אם ילד שעשועים, כי מדי דברי בו, זכור נזכרנו עוד רחמים היקר, בגנזי מרומים, נוח על משכבך בשלום ובקש עלינו שלום, חסד ורחמים.